

Выходить во Львовъ що Середы и Суботы (кромъ речі снігі) о 4-й годинѣ пополудні. Літерат. ходатохъ „Бібліотека наукова, поетстї“ виходить по 2 почат. арк. кожного 15-го і посідного днівъ кожного місяця.

Редакція, адміністрація і експедиція підъ Ч. 8 улиці Академічні.

Всі зміти, посыпані в рокамі, належать пересылати підъ адресою: редакція і адміністрація „Дѣло“ Ч. 8 ул. Академічна.

Рукоописи не звортаються тільки на попереднє застереженіе.

Поділлючи число стоїть 12 кр. а. в.

Оголошення приймаються по цілі 6 кр. а. в. бтъ однією строчкою печаткою.

Рекламації віночканий вільний бтъ порта.

Предплату належать пересылати франко (найлучше початковими переказами) до: Адміністрації часописа „Дѣло“ ул. Академічна Ч. 8.

VII. Читателів въ Россії просимо мати на увазѣ, що въ вимовѣ *ж-ji*, *б-и*, *и* (въ серединѣ і на кінці слівь) = *ы*, і (на початку слівь і по самогласнихъ) = *и*, *б* (на початку слівь) = *ви*.

Просимо о виробнаннѣ рахунківъ за **сей рокъ і о въ часнѣ надсиланнѣ предплати, щоби видалицтво можна управлялини.**

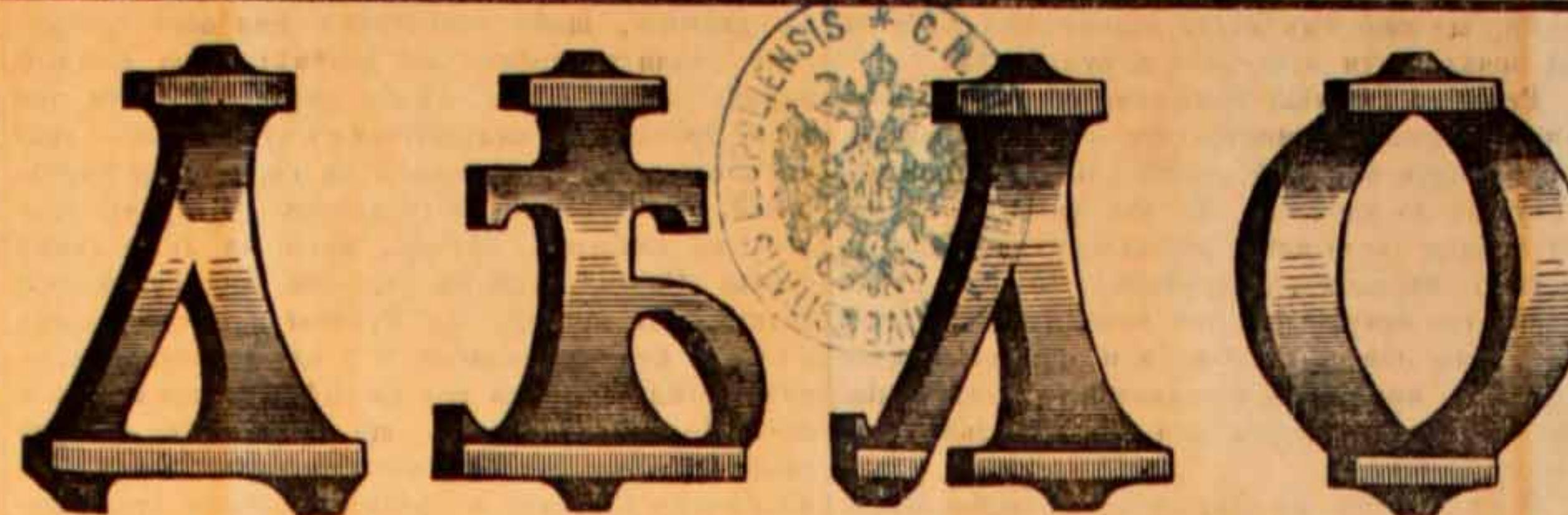
Съ новымъ рокомъ 1883 стане **„Дѣло“ виходити три разы на тиждень, що вторника, четверга і суботи.**

Реформа грунтового податку укінчена!

Центральна комісія для регуляції грунтового податку покончила вже свої працї надъ сею реформою. Справа такъ званої реформи грунтового податку, розпочата 1869 року, столько лѣтъ обговорювана, съ падъями і обавами выждана, закінчилася теперъ такъ тихенько, що не толькъ загаль нашої краївської людності о ній мало що знає, але навіть сама урядова „Gazeta lwowska“ мовчить і не почуває до обовязку, піднести похвальній ім'я на честь мин. Дунаєвського, котрого довівъ ту реформу до кінця, але хочбы поучити своїхъ читателівъ о послідній дѣйстїї результатѣ сеї реформы. А предѣвсѣдь кождый, хочбы не бувъ властителемъ грунту, цѣкавий дознатися гдѣщо певнішого о наслѣдствахъ сеї многолітньої реформы, що коштували вѣдь сї 21 мільйонъ. Кождый цѣкавий знати, сколько приспоритса сею реформою добра нашої державѣ, о сколько бѣльше справедливимъ стане розкладъ грунтового податку і сколько сего податку приїдеся платити такъ цѣломъ нашему країву якъ і поодинокимъ податникамъ?

Головна цѣль реформи грунтового податку була надовсѧ та, щоби передовсѧмъ авести рѣвновѣрності въ розкладѣ грунтового податку, підтягнути оподаткованю не оподатковану доси вѣдь управлію отже і плододайну землю, виробнati несправедливості такъ въ поодинокихъ краяхъ якъ і въ повѣткахъ і — остаточно приспорити державѣ бѣльший дохѣдъ зъ грунтового податку. Чи осагненії тї цѣлі сеї реформы? Побачимо.

Фактомъ неоспоримимъ є передовсѧмъ то, що грунтовий податокъ буде значно под-

висшенимъ. Се вже знають самі податники, хочь не мають ще перегляду на цѣлость переведеної реформы. Зъ всѣхъ сторонъ краю доходить до насъ плачливій голосъ. Ось по-дамо лише одинъ примѣръ. Зъ підъ Калуша пишуть намъ: „Новий податокъ грунтовий приходиться платити въ двохъ а часомъ і въ пятеро бѣльше отъ дотеперїшнього: за кавальчикъ грунту, отъ котрого доси платилося 94 кр., приходиться платити 2 зр.; за кусиничокъ городка, отъ котрого доси платилося 3½ кр., приходиться теперъ платити 34 кр.; за поле, отъ котрого доси платилося 9 зр., теперъ треба платити 27 зр.; за грунтъ, отъ котрого доси платилося 100 зр., приходиться теперъ платити 501 зр. а. в.“ Такї жъ і тиль по-дамій голосы доходить насъ ізъ всѣхъ всѣхъ повѣтівъ Галичини.

Якоже на дѣлѣ представляєся новий образъ реформы грунтового податку въ нашому краю?

Центральна комісія установила остаточно чистий дохѣдъ зъ землѣ въ всѣхъ 17 краяхъ короннихъ Австрії на 164,955,000 зр. При дотеперїшньому податку грунтовому бувъ обчисленій чистий дохѣдъ зъ землѣ въ Австрії на 140,531,488 зр. На підставѣ нового катастру чистий дохѣдъ зъ землѣ въ Австрії були обчисленії повѣтівъ комісії шацуніковъ на 165,225,000 зр., а центральна комісія первѣстно на 169,643,671 зр. Чистий дохѣдъ зъ землѣ въ всѣхъ австрійскихъ краяхъ, установленій теперъ центральною комісією остаточно на 164,955,000 зр. есть отже о 270,000 зр. меншій бѣль доходу обчисленіого повѣтівъ комісії шацуніковъ, а о 4,688,671 зр. меншій бѣль доходу, центральною комісією первѣстно (передъ реформацією) обчисленіого, а о 24,423,512 зр. бѣльшій бѣль доходу, якій служивъ за підставу вимірю дотеперїшнього податку. Щоби однакоже справедливо оцѣнити податні ци-фри, треба мати на увазѣ, що до теперъ числилося въ Австрії оподаткованої (продуктивної) землї 46,247,641 морговъ, а при по-всѣмъ катастру підтягнено підъ грунтовий податокъ 49,338,047 морговъ, отже о 3,090,406 морговъ с. в. о 6½% бѣльше. Після старого катастру обчислено чистий дохѣдъ зъ одного морга пересѣчно на 3·04 зр. а після нового обчислено дохѣдъ зъ одного морга пересѣчно на 3·34 зр., отже пересѣчно о

20 кр. бѣльше. Щоби осигнути установлену суму грунтового податку 37,500,000 зр., припадає платити бѣль виказаного чистого грунтового доходу 22·7% податку, тиль часомъ коли після установи повинно платитися толькъ 22%. Нова реформа грунтового податку не приспособлює отже державѣ навѣть того дохѣду, якій дававъ дотеперїшній, старий податокъ грунтовий. Зъ откі жъ береся підвищеніе нового податку, коли бѣль въ цѣлості не дає навѣть такої суми, якій дававъ старий податокъ і коли въ цѣлості Австрії підтягнено ажъ 3,090,406 морговъ доси неоподаткованої землї підъ податокъ, а въ самій Галичинѣ підтягнено підъ податокъ 1,330,288 морговъ доси неоподаткованої землї? Таке пытанье поставить не одинъ, глубше застосовувши підъ сею реформою. Отже передовсѧмъ треба знати, що при новомъ помѣрѣ убуло зъ підъ оподаткованія грунт. податкомъ въ Нідережу (Küstenland), въ Чехахъ і Моравії 18,641 морговъ землї доси грунтовимъ податкомъ обложеній. Дальше обчислено въ Країнѣ, Чехахъ і Сілезії дохѣдъ зъ землї разомъ о 2,363,234 зр. нижче, якъ бувъ обчисленій давній дохѣдъ після старого катастру, а на підставѣ нового катастру обчислено въ Истрії, Дальмачії, Країнѣ, Каринтії, Чехахъ і Сілезії грунтовий податокъ о 2,994,500 зр. меншій бѣль дотеперїшнього (въ одніхъ Чехахъ о 2,426,250 менші), черезъ що податковий тягарь другихъ краївъ мусить збільшитися.

Въ Галичинѣ обчислено чистий дохѣдъ зъ землї остаточно на 24,487,247, отже о 2,187,000 висше, якъ були обчисленії повѣтівъ комісії шацуніковъ, о 673,503 нижче, якъ були обчисленії первѣстно центральною комісією, а о 7,192,000 висше, якъ доси (після старого катастру) бувъ обчисленій чистий дохѣдъ зъ землї въ Галичинѣ. Пріймаючи загальну суму грунтового податку на 37,500,000 зр. рѣчно, припадає після сего на Галичину платити грунтовий податокъ въ Галичинѣ виносивъ безъ державныхъ додатківъ 3,690,676 зр., а съ додатками (державними) 4,614,311; отже новий податокъ буде о 1,874,324 зр. або о 50% бѣльшій бѣль старого грунтового податку безъ додатківъ, а о 950,689 зр. або 20% бѣльшій бѣль старого податку грунтового съ додатками.

Коли до сего увізгляднится еще додатки,

то тягарь нового т. зв. „зрегулеваного“ податку єще значно зростає.

Такъ представляється справа, єсли брати Галичину въ цѣлості і єсли можна припустити, що въ цѣлості Галичинѣ зовсімъ рівномѣрно обчислено дохѣдъ зъ землї і отповѣдно до того розложенено податокъ. Однакоже такъ не єсть. Єще минувшого року, въ статї „Подвѣїна крейдка“ було ясно доказано, що груба р旤ниця заходить въ тиль взглядъ межи західною а всѣдною Галичиною, розуміється на некористь сеї послѣдної, а неменше ясно було тамъ показано, що р旤ница зайшла пришацовано лѣсово а поль, сїножатій і т. д. Неменше вѣдомо такоже і то, що пересѣчно значно висше зашовано дохѣдъ зъ селянськихъ грунтовъ, якъ зъ грунтовъ великихъ посѣлостей, а се просто вже хочбы зъ той однії причини, що селяне не мали своїхъ свѣдомихъ заступниківъ въ шацуніковъ комісіяхъ. Щоби дати повний образъ сеї р旤ниції і перебігности въ розкладѣ грунтового податку, требабы переходити громаду за громадою, до чого нынѣ нема єще іншихъ зображеній матеріалівъ. Обвѣщений виказы о розкладѣ податку не дають въ тиль взглядъ повного образу, бо они не подають розкладу податку на малу а велику посѣльство, а проти-вно беруть обѣ посѣльства разомъ, черезъ що очевидно р旤ница въ перебігностяхъ виї того самого повѣту затирається. Але вже і на підставѣ тихъ виказовъ можемо сконстатувати, що въ всѣдній Галичинѣ, заселеній рускимъ народомъ, незрівно бѣльше підвищено грунтовий податокъ, якъ въ західній. Такъ підвищено грунтовий податокъ въ двохъ повѣткахъ всѣдної Галичини: въ чортківському і зальщицькому бѣльше якъ о 3½ разъ, въ Гусятинському 3 разы, въ скалатському маже 3 разы, въ дальнихъ 15 повѣткахъ всѣдної Галичини, а именно: Коссівъ, Коломиї, Городенка, Снятинъ, Сокаль, Стрый, Калушъ, Борщівъ, Товмачъ, Тернополь, Збаражъ, Теребовля, Бучачъ, Переяславъ і Жидачівъ, — бѣльше якъ два разы, въ станиславівському і надвірнянському два разы, въ 4 повѣткахъ: львівському, каменецькому, бородичанському і долинському — маже два разы; въ прочихъ 22 повѣткахъ всѣдної Галичини підвищено податокъ о 1½ — 1¾ разъ, а толькъ въ двохъ повѣткахъ: добромильському і дрогобицькому знижено податокъ. Найбѣльше підви-

конфедерациі, може бути, що навѣть приказувавъ дѣлти противъ конфедератамъ або злучитися съ російскими войсками, але бѣль не мігъ предвидѣти рухъ Желївника і тиль меншій не мігъ бажати розбуренія центрального мѣста своїхъ дбій і вигубленія проектиюючи въ нихъ шляхти. Ясна рѣчъ, що інші причини руководили Гонтю. Скоріше всего можна допустити, що въ переговорахъ съ Желївникомъ пересвѣдчився Гонтъ, що Желївникъ піднівивъ повстаннѣ въ імъ осуществленії вадитихъ і народнихъ ідеалівъ: приверення козацтва, вигнання пандівъ і винищення унії. Ось тому-то уважають Гонтъ своимъ обов'язкомъ прилучитися до загального народного дѣла.

На другій день рано по інчільгу підъ Соколівкою вишили гайдамаки въ мѣстечка, авертаючись на Умань. Супротивъ нихъ ишли уманські козаки... Але середъ дороги остановились козаки на приказъ сотниківъ, котрій звернулися до полковниківъ-шляхтичівъ ось тѣмъ словами: „Можете, паны, отъїхати соїгть геть. — памъ бѣльше вже не треба. Радимо вамъ: утікайте, коли хочете остати въ живыхъ...“ Інакоже згибните коли не бѣль руки гайдамаківъ, то бѣль нашої!“ Оттакъ звіглили сотники, що вели кого хоче въ козаківъ, то може бѣльгой соїгть разомъ съ полковниками. Обухъ і Магнушевскій сїй-часъ бѣль згубили скоро на сторону і справилися до російської границѣ, куды доїхали не бѣль великимъ опаеності. А вѣдь козаки підъ проводомъ Гонтъ получились съ тїмъ бѣльшіми причинами до безпорядківъ і замішанія. Та ще до того поутікли въ мѣста до Гонтъ всѣ живійри гарнізону, економічній слуги і визнѣ, котрій сидѣли въ економічній визниці, а теперъ випустили въ міліціонери на волю. Коли Младановичъ почувавъ сїї сумній вѣсти, тоды утративъ всї надію на якісъ успѣхъ обо-

рони. Онъ ще въ ночі наклонивъ жидовськихъ купцівъ, щоби вислали Гонтъ і Желївника въ дарунокъ бѣлька візитъ дорогихъ містей, та щоби почали съ ними договори про угоди капітуляція. Жиди і учинили такъ. Провідники гайдамаківъ приняли дарунки, але договори віложили до завтра. На другій день Гонтъ привязавъ бѣлький підатокъ до спини, піднявши до воротъ і предложивши, щоби почали новою договорами про угоди піддання. Гонтъ жадавъ, щоби Младановичъ виїшовъ самъ до него і щоби казавъ бѣльчины ворота. Безътрадний губернаторъ виконавъ тє жадань. Онъ виїшовъ до воротъ на вітрячку Гонтъ въ супроводѣ мѣщанъ, котрій несли хлібъ і соль. При воротахъ отбулася несподіяна сцена въ юрбѣ та замішанію. Про ту сцену рѣжно розказують мемуаристи. Коли порівняємо списаний ними вѣсті, котрій вароччимъ дуже противорічить себѣ, то побачимъ ясно, що въ наслідокъ тєї анархії, які запиували посередъ шляхти, не могли отбутися договори. Шляхотка старшина, с. в. губернаторъ Младановичъ, капітанъ Ленартъ, скарбникъ Рогашевскій, хорунжій Марковскій і другій вийшли на вітрячу Гонтъ, не згодивши підъ межи собою въ поставлено чоловину. Коли отчінено ворота і Гонтъ та Желївникъ въ супроводѣ козацькими старшинами вѣдвалили въ нихъ, одинъ шляхтич хотівъ вступити въ договори, другій перекидалъ іхъ насильно, іншій перекидалъ валити въ пушокъ, а другій звігавъ іхъ і вавлявъ на пушки. Младановичъ хотівъ предложить Гонтъ угоди, але не мігъ середъ тєго шуму говорити. Съ докорамъ і въ розпукъ звернувши бѣль до шляхти съ тими сїї словами: „Думайте же самі про себе! Я вду до церкви і бдю до себе

шенье грунтового податку въ заходній Галичинѣ представляетъ повѣтъ Пильзно о $2\frac{1}{2}$ разовъ, повѣты: Тарнобжегъ, Бяла и Домброва больше якъ о 2 разы, повѣты: Ляцутъ и Мелецъ майже о два разы, 18 повѣтovъ лише о $1\frac{1}{2}—1\frac{3}{4}$ раз., а въ Лимановѣ, Грибовѣ и Горлицяхъ обніжено податокъ грунтовый.

Для Буковини обчислила центральна комисія чистий доходъ зъ землѣ остаточно на 2,110.705 зр. отже о 760.705 зр. въсше, якъ дотеперь обчисленый доходъ, о 1,004.295 зр. низше, якъ обчислили повѣтовій комисії шацунковій, а о 93.254 низше, якъ була первѣстно обчислила центральна комисія. Пріймаючи головну суму грунтового податку въ Австрії на 37,500.000 зр., припадає полься нового обчислення на Буковину грунтового податку 480.000 зр. с. е. о 120.000 зр. або о 35% бльше отъ дотеперь (360.000 зр.) оплачуваного.

Посля дотеперь сказаного каждому ясна отповѣдь на высше поставленій пытанія: чи замѣрепа „реформа“ грунтowego податку отпovѣла свой цѣли? Не менше ясно и то, для чего Gazeta lwowska мовчить съ славословіями...

Переглядъ часописей.

О архієрейському посланію ВПреосвященного Сильвестра пише краківський Czas межи іншими: Епископъ Сильвестръ обнявъ адміністрацію галицької митрополії середъ винятковыхъ и тяжкихъ обстоятельствъ. Мимо того архієрейське посланіе написане съ незвичайною свободою духа, съ ясностею що до цѣлей, съ рѣшимостею що до средствъ, — а до сего мы (Поляки) не були привычани въ сего рода письмахъ гр. к. капітулы во Львовѣ. Коли бы сей контрастъ бувъ вѣрнимъ образомъ змѣны, яка вже зайшла въ настрою и понятияхъ рускої суспольности въ Галичинѣ, то се зазначалобы рѣшучу епоку въ єї історії и житю. Але досвѣдъ учитъ, що перемѣна отношенъ людей нѣгде и нѣколи не отбувається такъ спѣшино и нагло.⁴ Czas очевидно думає, що лише руска суспольность має обовязокъ, старатися о поправу отношенъ житя и суспольного стану въ краю, а забуває зовсімъ, що сей обовязокъ въ далекої більшої мѣрѣ почиває на польской суспольности, яко верховодячої сторонѣ въ краю. Czas повиненъ бодай памятати на Мицкевичовскій слова: „Serce пie зна, со то рапу“, повиненъ памятати, що любовь межинародна не вимушується, що на милованье нема силованя, тожъ коли справдѣ бажає улучшения безъітрадныхъ отношенъ межинароднихъ въ краю, повиненъ стремѣти до того, щоби и друга сторона сповнила свої обовязокъ, тымъ більше що есть верховодячою, а тогды донерва може послѣдувати межинародна гармонія. — Czas похваляє головну цѣль и средства архієр. посланія, однакожъ виждає дѣль, бо „по дѣлахъ будуть васъ судити“. Сю послѣдну, досить неясну алюзію, здаєся Czas относити до обвѣщеної въ гдякихъ и то польскихъ часочисляхъ пропозиції на новихъ крилошанъ. Признаємо що вибіръ новихъ силъ, отповѣдныхъ и способныхъ перевести програму, высказану въ посланію, есть дуже важный и рѣшитъ на дѣль о практичній успѣшности сеї програмы, що треба бажати удачного вибору отповѣдныхъ силъ зъ нашого духовенства для верховного сповѣдання духовного въ подвигненю рускої церкви и ру-

въ руки Господа!“ Заразъ и войшовъ онъ до костела. А тымчасомъ, коли то шляхтичъ сварились и кричали, заразъ за старшиною войшла до мѣста товпа народа и разбрѣлась по улицахъ. Ось теперь разпочалась кровава разправа,звѣстна подъ именемъ „Уманьской рѣвицѣ“. Мы не будемъ описувати тутъ подробностей тои подїи, якій вже ажъ надъ мѣру рассказували всѣ мемуаристы, а лишь установимося надъ тими фактами, котрій относится до особы Гонты и малюють его относивы до лихотворства народной помсты. Намъ приходится зачерпнути тѣ факты выключно въ жерель зовсѣмъ непріязнныхъ для Гонты, въ котрихъ пробивається ясне бажанье звалити головно на него бтвѣчальнѣсть за наарварскій убійствна, якій чинились въ Умани. Але мимо того, коли вглянемо тверезыми очима въ тѣ факты, що ихъ списали мемуаристы, то побачимъ въ чинахъ Гонты далеко больше бажаня, щобы вменити ту кроваву разправу, нѣжъ ви збольшили, а въ многихъ случаяхъ онъ очевидно уживав всіхъ можливыхъ компромисовъ и подступовъ лише для того, щобы ухоронити сю або ту жертву отъ народного гибви. Онъ, примѣромъ, старався отволїти часъ, чинить разпорядженя нѣбыто грязній для жертвъ, але въ дѣйстности маючи на цѣли спасти тѣ жертвы и т. и. Гляньмо лишь бачно на те, якій бувъ складъ того гайдамацкого войска, що заняло Умань, и яке було отношене Гонты до него, а спривѣ не можемъ нѣколи относити до его личного впливу того кровавого характеру, якій приняла та разправа. Масъ народа, що наплынула до Уманя, складалася въ селянъ, котрій забѣглися въ всії полудневої Кіевщины: тѣ селяне, котрій довго мучились въ тяжкай крѣпацкай зависимости,

ского народа, але все жъ таки мусимо пригадати Czas'ови, що вже ажъ надто далеко посувався въ овоЯ печальности о не свои а рускій дѣла.

Przegląd lwowski тоже само обговорює іменованье нового администратора галицкой митрополії и згадує о нашей статті „На передновку“, але ему не до вподобы, что мы указали на потребу тѣсной звязи между нашимъ духовенствомъ а рускимъ народомъ. Розумѣется! Коли бъ руское духовенство отчуждилось отъ своего народа, тогды упалабъ его новага и сила, а и народъ немало потерпѣвбы при малочисленности интелигенція. Тогды насталибъ жива для ко. Подольского и его сподвижниковъ.

товариства Пачковского съ „масонгага“ хиба ли-
ше для того, чтобы сальвувати имя сего товари-
ства, значитъ просто не разумѣти, что каждый
народъ передовсѣмъ самъ повиненъ дѣлать про-
свою проснѣту, а складати еи въ чужій руки — зна-
чить столько, что выречися зъ горы свои народ-
ности. Та нерозважность автора „программы згоды“
въ Reformѣ нагадуе живо не дуже давну
статью „Слова“, где съ такою же нерозважностью
толкувалось про те, что Русины повинній теперь
першій бти съ просьбою о згоду до Поляківъ,—
хочь каждый троха розважный человѣкъ яко и
самій Поляки признаютъ, что Русины яко сторона
слабша и придавлена не могутъ бути цершиими
моторами згоды, а противно першій крокъ по-
винній зробити Поляки.

Справозданье „кружка исторично-литературного“.

Въ

Свято Станислава Костки, патрона оо. Єзуїтівъ, вже отъ довгихъ, предовгихъ лѣтъ не обходжено съ тою великою выставою в торжественностию „якъ за давныхъ часоў Рѣчи-посполитой“. Давнѣйше брали участъ въ той святъ не толькъ власти цивильнї але навѣть и войсковї. Przeglad Iwow. жалуєся, що се вже вийшло зъ звичаю. Ажъ сего року по части отновлено давну свѣтлость сего торжества, бо въ донѣ оо. Єзуїтівъ явились лат. еписк. Моравскій, брменьскій архіеп. Ісааковичъ, маршалокъ Зыблікевичъ, а якъ додає Przeglad Iwow. „przy wznoszeniu toastów na cześć pana Marszałka krajowego, ks. II-nicki zaintonował Многая лѣта!“, на що мар. Зыблікевичъ отповѣвъ, що съ серця желає, щобъ оо. Єзуїти „вщѣшили свою давну мудрость“ въ всѣхъ іншихъ людей.

Въ „справѣ рускѣй“ все еще отзываются по дневникахъ рѣжній голосы, званій и незваний. Недавно надославъ якійсь Русинъ до краковскони Reformы „програму“ згоды межи Поляками и Русинами. Характеристично и дуже замѣтно, що авторъ зъ одної стороны бажає федерації Славянъ підъ россійскимъ царемъ, а зъ другої сто-роны за цѣну сеї фантастичної федерації готовъ отдать всю проовѣту руского народа въ руки „Macierzy polskiej“ и горячо подносить гадку, щобы товариство им. Качковскаго злялося съ „Macierza polską“. Та двѣ точки характеризуютъ такъ авторство сеї „програмы“, якъ и коротко-гляднѣсть чи наивнѣсть автора. „Федерація Славянъ“ се, здавалосьбы, дуже велика далекогляд-нѣсть, але треба бути короткогляднимъ, щобы не бачити, що Русини и Поляки въ Галичинѣ му-сять нопереду цолагодити множество справъ, не зробивши больше нагляднихъ, близшихъ, майже пе-кукихъ, поки отанутъ говорити про яку небудь виѣшиу политику и про „высоку“ политику въ загалѣ. Говорити при теперѣшномъ, економично, политично и суспольно такъ сумнѣмъ станѣ Галичини про пытанье федерації всѣхъ Славянъ и спиратись про те, чи Славяне мають сфедерува-ти підъ симъ чи підъ тымъ властеліномъ, зна-чить столько, якъ колибъ голодный и голодний раз-важавъ надъ тымъ, чи лучша рыба чи мясо, не маючи нѣ сего нѣ того. Се та сама фантастич-нѣсть, що все доси порывала гдякихъ рускихъ политиковъ на высокого Пегаза всесвѣтной дер-жавности а не давала имъ бачити найближихъ потребъ свого народа. Зновжежъ говорити про те, що „Macierz polska“ може выручити Русиновѣ въ просвѣтѣ руского народа и подносити зольянѣ

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Рада державна.) 1-ше сен сесіи (а 243 въ загалѣ) засѣданье палаты пословъ отбулося 5 л. грудня. Дръ Смолька открылъ сесію; згадавъ по

печности". Бажаючи ухоронити отъ родонои товпы дѣтей и женщинъ, заведеныи економичного двора, приказавъ Гонта вѣзти ихъ до церкви, где священникъ прочиталъ ими молитву и окропивъ ихъ водой. Описано явлено гайдамакамъ, що тѣ людѣ пресекъ крестъ послѣ православного обряда и про крестными батьками були Гонта и Ільинъ Хлопчика Младановича, познѣйшаго мужи ста, поручивъ Гонта безъотступному наградѣ козака Шила, который хоронивъ его че колька днѣвъ, говорячи всѣмъ: "Семѧ тина, дарована жить мъ отъ Гонты!" Есмь прійшли въ одного въ окрестныхъ сель селъ прихильній для родины Младановичѣ, Гонта приказавъ выдати имъ трое выратуемыхъ дѣтей и позволивъ вывезти ихъ въ Івано-Коли наконецъ притихли зволнованіи прѣгайдамаковъ, Гонта приказавъ вывести лицо всѣхъ тыхъ, що скрывались въ рѣвѣнѣ, и каждому поименно заявивъ, що житю не грозить болѣше небезпечности. Писающи послѣдну сцену, додавъ Младановичу, що коли Гонта побачивъ случайно поди сѣды лежачіи на улиці трупы убитыхъ, такъ заразъ страшно поблѣдѣ и приказавъ честь похоронити ихъ.

Подобный выше наведеннымъ факты даются ще въ значномъ числѣ, рожденіи мемуарахъ. Та факты, независимо отъ мемуаристовъ, що ихъ списывали, стигли образъ людскости ненавистного для сего члвъ уманьского сотника.

(Kongch) 53

те жандармерія + 179.000; міністерство промисловості + 354.000 (на школи вищі, середні і промислові); міністерство фінансів + 1,312.000; міністерство торговлі + 15,964.000 (з того видатки на жалізницю арулянську + 55 міл., а на трансверзалну галицьку 9 міл. зр.) статті пенсійні + 421.000; субвенції в логадії — 853.000 (бо дієкції жалізниці, між тими Кароля Людвіка, угорсько-галицької та Альбрехта призначено менші залишки).

Зъ доходовъ замѣтній слѣдуючій прелімінованій позиції на р. 1883: Доходы мін. фінансів + 13,482.000, само цио + 12,944.000 (въ наслѣдствіи ухваленію сего року новой тарифы цінові); доходъ зъ тютону + 3,348.000 (очевидно въ надѣї, що консуумація тютону збільшиться); Межи безпосередніми доходами першій разъ на р. 1883 преліміновано споживчій податокъ бѣзъ нафти въ сумѣ 1 міл. зр. Всѣ податки консуумації прелімінованія на 85,358.000, а именно: бѣзъ горібкі 75 міл., бѣзъ вина и мосту 4-113 міл., бѣзъ пива 22-2 міл., бѣзъ масла и худобы на зарѣзъ 4-93 міл., бѣзъ цукру 37-209 міл., бѣзъ соли 19-68 міл., бѣзъ тютону 67-295 міл., бѣзъ стемплівъ 16-95 міл., бѣзъ літерівъ 20-223 міл., бѣзъ рагочакъ 2-413 міл., бѣзъ податку шинкового 1-005 міл., и т. д. Безпосередній податокъ: податокъ земельний 33-5 міл., податокъ домовий 25-205 міл., податокъ заробковий 9-5 міл., податокъ доходовий 22-4 міл., и т. д. — сума безпосередніхъ доходовъ прелімінована на 92,808.000 зр. Доходъ зъ телеграфії прелімінованы на 4-5 міл.

Рознично съ бюджетомъ державнимъ на р. 1883 дѣлъ Дунаевскій виѣть въ палатѣ послѣднѣй провізоричній бюджетъ на перший кварталъ 1883 р.

По експозѣ дра Дунаевскаго отчитано робжія предложенія правительства и внесены послѣдовательно. Правительство предложило: проектъ о продовженію вынайтового стану судовищца въ окружай Котарскій въ полуденій Дальмациі; проектъ о кредитѣ додатковомъ на р. 1882 въ сумѣ 248.160 зр. на починеніе фінансової стражи о 608 людяхъ въ причини заведенія новой тарифы цінові и податку бѣзъ нафти; на саму Галичину припадає 172 стражниковъ; дальне внесено правительство предложенія податковій: 1) о змѣненію закона о податкахъ заробковыхъ; 2) о заведенію податку рентового; 3) о оподаткованіи товариствъ купційнихъ и лініяхъ спілокъ, зобовязанихъ складити публичніе рахунки; 4) о заведенію податку особисто-доходового.

Одесла отчитано обширне внесеніе лівниць подъ фирмю пос. Хлюменецкого, жадаюче выбору окремої комісії, котра виправцовала проекти въ мысль соціально-політичної програмы, уложеніе сполученою лівницею; дальне внесеніе п. Екснера (въ лівницѣ) о видалю законівъ въ співѣ охорони знаківъ фабричныхъ.

Другого дня на слѣдуючому засѣданію велася дебата надъ правит. проектомъ закона промислового. Послы правицї промовили за проектомъ: за обмеженіемъ свободы промислу черезъ заведеніе съвѣдотвѣздности, черезъ постанову, що кожный ремесникъ мусить належати до товариства и т. д. Послы въ лівницѣ промовили противъ проекту; особливо основну бестію выголосив пос. Сохоръ. — Пос. Розеръ заповѣвъ проектъ закона противъ фальшивання живности.

(Царь санкціонувавъ) ухвалену собі-мъ га-лицікимъ уставу о средоточахъ поднесена рибацтва въ водахъ країнъ.

(Міністерство робжництва) приготувавъ проекта законівъ о uregulованію годиль денію працї робжниківъ, о святкованію неділї та о працахъ жінокъ та дітей въ коопальніахъ и о uregulованію часу горничихъ робжниківъ. Въ міністерствѣ отбулася діл нарады въ тихъ ділахъ при участі гдєнікъ властителівъ предпріємствъ горничихъ та робжниківъ зъ ческихъ и моравскихъ копальнъ углівъ.

(На будову галицькихъ дорігъ) встановлено въ бюджетъ державний на р. 1883 о 171.000 зр. більше, якъ въ р. 1882 зъ причини будовы моста на Дністрѣ въ Заліщикахъ. Видатки на будову водий поставлено въ той самій сумї, що на р. 1882, именно 233.000 зр.

ЗАГРАНІЧНЯ.

Россія. Царь откладавъ бути на одинъ день Петербургъ и заразъ повернути до Гагчини.

"Московська Відомоста" виступила противъ теперішньої російської політики фінансової, яко противнародної. Заягаючи пожички за границею Россії видається изъ рукъ заграничнихъ спекулантівъ. Інѣ въ р. 1877 фірми англійські, такъ теперъ фірми іноземці подкапують фінанси російські.

(Непорядки студенческій въ Россії.) Въ той же здѣшній слѣдуючій ділописъ зъ Харкова: "Въ исторії университетівъ въ Россії не було еще такихъ фактівъ, якіи мы бачимо теперъ. Студенты мало не всіхъ университетівъ подняли протестъ противъ теперішніхъ порядківъ. Діло почалося зъ того, що ректоръ казанського університета, якіи видається зъ студ. Воронцова, котру той получивъ бѣзъ земства. Воронцовъ удавася до ректора, щобъ той ему висловивъ, зъ якои се рѣчи профено и яко бѣзъ має на се право; ректоръ не здогадавъ съ нимъ напіти говорити. Тоді Воронцовъ обзванивъ его "падлецомъ" и обіцявъ узвіти въ лиціе передъ всіма студентами. На другій день після лекції ректора Воронцова подійшло до него и ударивъ его двічі по лицю. Рада професорівъ обранившись въ той же день, вигнала Воронцова зъ университету; студенти такожъ забра-

лись, щобъ запротестувати противъ такої резолюції ради. Але військо розбігнало зъ зборище студентівъ и при сему салдати, якіи розказують, убили пять студентівъ, а богато поранили. Університетъ зачинено, а зборище студентівъ почалося въ ветеринарному інституті. Богато студентівъ арештовано; можна сиблизи сказати, що не мало зъ нихъ пойде на Слібірь. Петербургскій університетъ, зачуваючи се, почавъ протестувати противъ такого поступування отъ студентами, черезъ що багато студентівъ увізлено, а душу сорокъ збільшило, гдеокотрихъ до дому (щобъ нѣкуда не вийти), а гдеокотрихъ и далѣ. Потомъ протести почалися въ університетахъ: московському, парижскому і кіевському, але про се дуже мало звѣстно, бо часописъ не вольно про єпископи. Про протестъ харківського університету я розкажу докладніше. Дія 14 р. падолиста студенти університету збиралися невеличкими купками въ університетѣ и радились, якъ имъ бути въ сїмъ случаю, але інспекторъ Вальтеръ заразивъ донѣсъ, що готовито зборище студентівъ. Поліція вкупъ зъ салдатами і козаками обступила університетъ і веліла студентамъ розходитися, але студенти отповіли, що они розбігнутся толькото тоді, якъ не буде поліції; поліція уступила і студенти розбігналися. (Студенти не хотіли розходитися при поліції, бо въ 1879 р. поліція іхъ била, коли они розходилися). Другого дня зновъ студенти радились маленькими купками, але на сїй разъ поліція увізла въ самий університетъ: студенти стрінули їхъ въ синістомъ і гукомъ "вонъ!" Швидко поліція виїшла зъ університету, побачивши, що нѣкій зборище нема. Другого дня зновъ студенти вже зробила справедливіє зборище. Діло хилито до того, що всі студенти залишать науку, поки не будуть змѣненій відношеній учащоюся молодежі. Ветеринарний інститутъ въ Харковѣ такожъ піднявъ протестъ; більше сотні студентівъ ветеринарівъ арештували поліція".

Північчина. Парламентови північчому предложенію меморіалъ о виконанію закона о соціалистахъ. Въ меморіалѣ той сказано, що мимо закона о соціалистахъ, агітація соціалістична триває дальше.

Франція. Міжъ Францією и Англією немає згоды въ справахъ египетськихъ, противно, непорозумієвъ съ кожнымъ днемъ збільшується.

Въ Парижі розпочався 5 грудня процесъ противъ Бонту і Федора о звѣстіє банкрутство "Union Général". Бонту признається до неправильнихъ поступківъ, але заявляє, що все течінівъ въ добрій вѣтрѣ. Результатъ процесу досі не звѣстивъ.

Чорногора. Урядовий "Газета Цригорца" розівраючи спіръ Чорногори въ Порт-о-Граніці, заявляє, що Чорногора оружита для того, бо мусить бути приготована, якъ всі прочі держави, на всякі винашки. Чорногора не грожає нѣкому, не бажає війни, оружита толькото для власної оборони.

— Жиди-емігранти російські въ Бродахъ. Урядова "Газ. Lvowska" доноситьъ, що після переведенія въ понеділокъ с. т. спису було того дні въ Бродахъ 72 родинъ жидівъ зъ 122 особъ. Зъ тихъ 54 родинъ (94 особъ) удається синими днамъ коштомъ Alliance Israélite партіями до Англії, Франції і Голландії; 14 особъ отъїде назадъ до Россії; въ Бродахъ остане довішій часъ (здесе на звѣстії!) 14 особъ, що не можуть повернутися въ Россію и не можуть бути виїзжаній за границю, бо не уміють вѣчного робити. Урядникъ зъ намѣстництва пробувавши въ Бродахъ яко правительств. комисаръ зоставъ вже зъ отті білянії.

— Именованіе четырехъ новихъ кримінальнихъ зборищъ въ лівниці, — якъ довѣдуюсь, — має наступити вже въ скорій часъ.

— Письмо о. Іоаннъ Озаркевичъ умістивъ въ "Nouvelle Presse" заявленіе, що всі вѣсти польськихъ газетъ о той, будьтоби бѣзъ має намѣреніе вступити до клубу польського, суть безпідставній. О. Озаркевичъ рѣшучо заявляє, що нѣкога не маєтъ іншій таємній не має такого намѣренія.

— О. Наумовичъ намѣряє по Новому роцю переселитися до Львова і тутъ виїдати рѣшення свого процесу.

— Русійський народний театръ підъ дирекцією И. Біберовича пробувавъ бѣзъ часу виїду зъ Львова въ Станиславівъ. Мимо того, що театръ въ Станиславівѣ має ще лучшій персоналъ якъ во Львовѣ, бо прибирає собі таку рутиновану співачку і артистку, якъ панѣ Понель, — то мимо того поводженіе театру въ Станиславівѣ дуже слабе; гдєвікъ представлена панѣвість коштівъ не звертають. Найбільше ще було публікі на "Федьку Острожському" і на першому представлению "Яроної". Завтра, въ неділю отъїздити театръ на три представлення до Тысъменицї. Тамъ буде представлено въ неділю на дохідъ погорільцівъ "Школарь на вандровці" і "Сатана въ бочці"; въ понеділокъ "Галька", а въ второкъ "Пентелі Трубка". Потомъ театръ поверне до Станиславівї, дасть ще три послайдні представлення, а оттаки вїде до Коломиї. Сподіваємося, що Русини станиславівські вспоможуть нашу театръ передъ єго вїїздомъ до Коломиї.

— Въ справі Словаря одержуємъ бѣзъ автора слѣдуючу ділописъ: "Основлюючи пригадати всімъ Ви, професорамъ моїхъ малоруско-іноземцівъ Словарю, котрій зможли дотеперъ лише 40

кр. або 1 зр. предплати, щобъ зволили надслати якъ набікорше дальшу предплату, позаякъ вже въ 3-ій вищускѣ (арк. 6а—10 б) небавомъ зъ друкарій вїде, а средства грошевій збірі дотеперішніо предплатою суть незначній проти великихъ коштівъ інакладу. Зарозити прошу всіхъ Ви, моихъ Другівъ і знамоїкъ та дотеперішніхъ предплатниківъ, щобъ ласкаві були въ своихъ кругахъ заохочувати до найчисленнішої участі въ предплаті та запомізь моїхъ щирого народолюбного подиагу. Станиславівъ 7 грудня 1882. Евг. Желеховський.

— О поворотѣ нашого земляка п. Василія Нагрінного на родину по одинадцятьлітнімъ пробуваню за границю а ім'яно въ Швейцарії, где кончиивъ курси архітектури въ цирихській політехніцѣ і замівъ 7 літъ практикою яко архітекту при урядахъ будівничихъ, — мы свого часу звіщали. Тепері доносимо, що п. Нагрінний замішавъ во Львовѣ при ул. Ландіго підь ч. 3. Онъ пріймавъ і виробляє пляни въ обрахунки на церкви і дому, зарівно виготовляє рисунки для роботъ столярськихъ, слюсарськихъ, каменярськихъ і т. п. Думаємо, що не потреба буде захотіти для нашої П. Т. Публіки, щобъ покористалася знаннями нашого земляка і поспішила сти численніми замовленнями.

— Жандарми шукають по селахъ за трираменними крестами. Звіщають намъ зъ Кукирова (коло Ярчова, старости львівського), що жандарми спилють кресты трираменій, які лінії, где небудь, приміромъ на цимітари, побачать; пытаючи бѣтвію, що мають "наказъ". Звіщають намъ такожъ, що одному селянинові має оказати одній жандармъ: "або зрубайте — або обръжте!!" (трираменій крестъ), а дакові, котрій казавъ, що "передъ вже двѣстя хітъ є въ церквѣ трираменій крестъ" має небудь спрятати". Ся послѣдній вѣдомостъ видається намъ інаже північною, а коли се дѣйстиво правда, то належало, щобъ дотичній сіяніївникъ донѣсъ о той, що оскорбління релігії зверхніхъ властей жандармерії, щобъ таїжъ по-таки гнутило до отвѣчальності.

— Зъ Стрыї одержуємъ слѣдуючу ділописъ: "Дія 9 (21) грудня 1882, о. с. въ празниці Зачатія Пр. Богородицї отбудутся о 4 въ взглядно 5-ї годинѣ въ комінатахъ Руского касина въ Стрыю збори членівъ філії товариства ім. Мих. Качковського, на котрій Воч. членівъ симъ запрошувати. Ся поспішна видається намъ інаже північною, а коли се дѣйстиво правда, то належало, щобъ дотичній сіяніївникъ донѣсъ о той, що оскорбління релігії зверхніхъ властей жандармерії, щобъ таїжъ по-таки гнутило до отвѣчальності.

— На Словарѣ Евг. Желеховського зложили у насть пп. С. Громницкій 2 зр., К. Дучаковській 2 зр., дѣръ Ю. Целевиць 1 зр., Гр. Цеглинській 1 зр., о. И. Ляторовській зъ Сапогова (п. Кривче) 1 зр., о. Т. Савула зъ Шоломеничъ (п. Рудки) 2 зр.

Вѣсти єпархіальни.

Зъ АЕпархії Львівської.

Въ пропозицію на Стариска, дек. городецкого принятій оо.: 1) Іосифъ Лопатинській, сотрудникъ Успенської церкви во Львовѣ; 2) Тевдоръ Трачъ, завѣдатель въ Збонікахъ; 3) Михаїль Царь, завѣдатель въ Сорокахъ; опосля въ синій 4) Онуфрій Крініцкій, парохъ въ Дубров

Аптика
подъ "Звѣздою"

ПЕТРА МИКОЛЯША

ОЛІЙ РЫБЯЧІЙ ЗЪ ІШЮХА

сікля, начесаний і вѣчимъ не запрагатимъ, для того захиситишишъ для лѣтъ скроупулечныхъ і тирличихъ на грудь. Флаконъ 80 кр.

Кава гомеопатична

для ЛІЦЕ (Lizze)
въ пачкахъ $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ і 1 фунтовыхъ. Фунтъ 60 кр.

КАВА ЗЪ ЖОЛУДІ

найлучший сургасъ правильной кавы, даючий яловий і поживочный напитокъ, пакетъ 10 кр.

ЧОКОЛЯДА ГОМЕОПАТИЧНА

званинія безъ пріправъ, ціль пачка 1 зр. 58 кр., пакетъ пачка 75 кр.

КАКАО сточеный въ порошокъ

ціль пуделько 70 кр., пакетъ пуделько 40 кр.

Молоко згущене швайцарске

званиніе средство поживое для дѣтей, пушка 50 кр.

Нестля порошокъ для дѣтей

заступаючий зорій материнський кормъ

пушка 90 кр.

ЛІБІГА ЕКСТРАКТЪ ЗЪ МЯСА

въ господарствѣ необходимый для приготовления

добrego, сильного роєлу, въ пушкахъ по кр. 85,

зр. 1-65, 2-75 і 3-90.

ТАРІОСА Р. GROULT

даючя дуже поживу вузу

пачка 70 кр.

Екстракти зъ солоду

зъ рожійнихъ фабрикъ, и. пр. Schering's, Liebe's,

Löbau's часті і съ рожійнимъ податкамъ, якъ хан-

ююю, рыбачими, ольємъ, вапномъ, желеюмъ, по-

60, 90 кр. і 1 зр.

ВОДА ДО ОЧЕЙ

РОМЕРСТАВЗЕНА

фляшка кр. 1-30.

Мораса ПЛЫНЬ

скрѣплючий волосъ

ціль фляшки 80 кр., ціль 1 зр. 20 кр.

Кромъ тутъ наведеныхъ есть що: множество іншихъ средствъ до лѣчения, пригодовъ хірургичныхъ и матеріаловъ.

ВИНА МОІ ЛЬЧАЩІ И НАНОІ для хорыхъ и реконвалесцентовъ

реномованихъ аптікахъ Галичини и Кракова, якъ такожъ въ всѣхъ краяхъ коронныхъ.

Высылки поштою або же железніцею виконуються безъ проволоки.

Дра КАРОЛА МИКОЛЯША

Іспанський вина лѣчничий

прізнати знаменитымъ а експонтомъ ВІІІ. проф. і

докторомъ: Бенедіктіо, Вільо і тау Fernwald,

Spaeth'a, Dicaso's, Lorbeer'a, Корчинського, Ніль-

мана, Едм. Савинкого, Зембіцкого, Сішевського,

Водзія, Залісницкого, Стокленка въ Матея Нкубов-

ского обізначанихъ, проф. хеміи дра Радишевськимъ

хемічно дослідженій і знаменитими уланами:

Іспанське вино хінове

для скрѣплення.

Іспанське вино хіново-железисте

проти безіронності і первохъ хоробъ.

ІСПАНЬСКЕ

ВИНО ПЕНІСІНОВЕ

проти недостаточного травлення.

ІСПАНЬСКЕ

ВИНО ПЕПТОНОВЕ

проти висхудливихъ хоробъ усердихъ, по-

кармъ переходящій просто въ кровь.

Іспанське

ВИНО РУМБАРБАРОВЕ

проти катарбъ желудка и кишокъ.

Тожъ само висше поіменоваными професорами

і лікарями за найлучший признали:

Для хорыхъ и реконвалесцентовъ

КОНЯКЪ GRANDE CHAMPAGNE

четверть-литрова бутелька 1 зр. 80 кр.

ВИНО ТОКАЙСКЕ СТАРЕ

четверть-литровъ бутелька 2 зр. 50 кр.

ВИНО маляга старе

четверть-литровъ бутелька 1 зр. 20 кр.

Вино испанське для реконвалесцентовъ

четверть-литровъ бутелька 1 зр.

Пластеръ на нагнѣтки Боксбергерса

зубъ 35 кр.

Кровянка все свѣжа

склянка банка 1 зр. 20 кр.

во Львовъ

поручає:

Цукорки солодовій власні і

ЦУКОРКИ МХОВІ

проти кашлевъ, хрипівъ і болювъ горла

ЗЕРНЯТА АНТИКАТАРАЛЬНИЙ

дра VOSSA

пуделько 70 кр.

Правдиві зерната Моризона

пара пуделько кр. 1-50 і 3-50.

Правдиві СІРОПЪ PAGLIANO

фляшка 1 зр.

Порошки Зайдлицкій

власного виробу, неступаючі жадимъ и-

шими що до лѣту, пуделько 1 зр.

Горбівка француска зъ Бордо

справжня і тутъ до фляшокъ напівнапівна:

чиста $\frac{1}{2}$ фляшка 60 кр. іла фляшка 1 зр.

ізъ солою підля припіву В. Lee $\frac{1}{2}$ фляшка

70 кр. іла фляшка 1-20.

Вода салицилева і порошокъ салицилевий

до устъ, найлучше средство до консервованія зубоў і противъ немілокъ въ устъ, фляшка 50

кілограмъ 60 кр., пуделько порошку 30 кр. і 1 зр.

ПОМАДА ALKAЛОІD

найлучша помада до волосъ, скрѣплюча по-

робіть іодержуючі випаданье волосъ, склянка

60 кр.

Вода КОЛЬОНСКА

власного виробу, дуже добра, по 60 кр. і 1 зр.

І. M. Фаріни є половину мінішъ фляшки 50

кілограмъ 60 кр.

ПАРФУМЪ французкій

власного виробу

ПУДЕРЪ французкій правдивий

і власного виробу.

Плынъ на отмороженія, власного виробу.

Одеть десніфектійшій, власн. виробу.

Годзевіна Малішевскаго

проти ревматизму и гостіни.

ВОДА ДО УСТЬ АНАТЕРИНОВА

власного виробу, фля. 40 кр.

Ольєкъ зъ сосни Pinus Punilio

до розтируванія въ воздухъ, фляшочка 80 кр.

Глицериновій виробы Зарга.

ріжкий мыла, кремы глицеринови и чиста гли-

церина.

Надѣкаря штабу дра Г. Шинда ОЛІЙ ДО УШЕЙ

лѣчить швидко и основно хроничну глухоту, теченье зъ ушей, колику въ ушахъ, яхъ! Прірый шумъ въ ушахъ, якъ та-
се доказують тысячай оригінальний съ-
ньемъ о уживанію 3 марки 50 фениковъ.

Головный складъ во Львовъ у Пет-
ра Миколяша; въ Види I. Engel.
Аптеке am Hof Nr. 6. (6-?)

ЦѢННИКЪ.

ТОРГОВЛЯ

КАРОЛЯ БАЛЛАБАНА

во Львовъ

загоджув ласкаві замовленія безпроводично. При замовленні наявні за готовку або залижку въ квотъ 50 кр. марка, не зави-
шанія і отставляє железніцею франко до поштової

Консерви.

Горошокъ сушений російській 3-60 Баштанка сол.
франц. въ пушкахъ 1-40 Universal Nécess.

Шампіонъ фр. въ пушкахъ 1-20 Соєтъ гольський

Шпарлагъ великий, $\frac{1}{2}$; п. зр. 6, $\frac{1}{2}$; п. зр. 3-50 Diophantes, склянка

Mixed Pickles въ склянкахъ — 84 Girondine, склянка

Оливки франц. въ пушкахъ 1-20 Angelica, склянка

Канарки франц. кильо 1-44 Десользеростъ кильо, склянка

гребінчій склянка 80 Кромка склянка 1-44

Трубѣт parigot въ пушкахъ 3-80

въ склянкахъ 1-50 Olima, въ склянка 1-25

Гриби сушени въ пушкахъ . . .